AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH W NOWYM SĄCZU

Wydział Nauk Inżynieryjnych Katedra Informatyki

DOKUMENTACJA PROJEKTOWA

ZAAWANSOWANE PROGRAMOWANIE

Macierz kwadratowa

Autor:

Marcin Dudek Mateusz Basiaga

Prowadzący:

mgr inż. Dawid Kotlarski

Spis treści

1.	Ogó	lne określenie wymagań	4
	1.1.	Cel pracy	4
	1.2.	Przewidywane wyniki	4
	1.3.	Zakres projektu	5
2.	Ana	liza problemu	6
	2.1.	Zastosowania macierzy	6
	2.2.	Opis działania programu	6
	2.3.	Przykład działania – mnożenie macierzy	7
	2.4.	Wykorzystanie narzędzi AI i systemu kontroli wersji Git	7
3.	Proj	ektowanie	8
	3.1.	Narzędzia programistyczne	8
	3.2.	Kontrola wersji	8
	3.3.	Specyfikacja kompilatora	8
	3.4.	Sposób użycia narzędzi AI	9
4.	lmp	lementacja	10
	4.1.	Opis implementacji	10
	4.2.	Fragmenty kodu	10
		4.2.1. Konstruktor klasy matrix	10
		4.2.2. Operacja mnożenia macierzy	11
		4.2.3. Transpozycja macierzy	11
	4.3.	GitHub Copilot	12
	4.4.	Trudności i ograniczenia w pracy z AI	12
		4.4.1. W czym Al sobie nie radziła?	12
		4.4.2. Jakie błędy popełniała AI?	13
		4.4.3. W czym Al pomogła?	13
	4.5.	Wnioski z pracy z Copilotem	14
	4.6.	Wyniki działania programu	14
	17	Podcumowania	11

$AKADEMIA\ NAUK\ STOSOWANYCH\ W\ NOWYM\ SĄCZU$

5.	Wni	oski	15	
	5.1.	Wnioski techniczne	15	
	5.2.	Wnioski ogólne	15	
	5.3.	Potencjalne kierunki rozwoju	16	
Lit	Literatura			
Spis rysunków				
Sp	Spis tabel			
Sp	Spis listingów			

1. Ogólne określenie wymagań

Celem projektu jest stworzenie klasy $\mathtt{matrix}$ w języku C++, która pozwala na dynamiczne zarządzanie kwadratowymi macierzami o wymiarach $n \times n$. Klasa ta powinna zapewniać szeroki zakres funkcjonalności, takich jak alokacja pamięci, operacje na elementach macierzy, generowanie macierzy specjalnych oraz obsługa operatorów. Ostatecznym rezultatem jest stworzenie wydajnego i funkcjonalnego narzędzia do pracy z macierzami, które spełnia wszystkie wymagania zadania.

1.1. Cel pracy

Podstawowym celem jest stworzenie modułu matrix, który:

- umożliwia dynamiczne alokowanie i zwalnianie pamięci na stercie,
- realizuje operacje takie jak dodawanie, mnożenie, transpozycja oraz inne transformacje macierzy,
- zapewnia obsługę wyjątków i mechanizmy kontroli poprawności operacji (np. mnożenie macierzy musi spełniać wymagania matematyczne co do wymiarów),
- jest w pełni przetestowany poprzez zestaw scenariuszy uruchamianych z poziomu funkcji main.

1.2. Przewidywane wyniki

Projekt ma dostarczyć:

- Wydajną i poprawną implementację klasy matrix, która spełnia wszystkie wymienione wymagania.
- Testy sprawdzające poprawność działania klasy dla macierzy o różnych wymiarach, w tym dużych n > 30.
- Dokumentację wygenerowaną przy użyciu Doxygen oraz rozbudowany opis w LaTeX, zawierający analizę funkcjonalności i trudności napotkanych podczas implementacji.
- Praktyczne doświadczenie w wykorzystaniu GitHub Copilot jako narzędzia wspierającego programowanie oraz w pracy zespołowej z użyciem systemu kontroli wersji Git.

1.3. Zakres projektu

Projekt obejmuje:

- Implementację klasy matrix w języku C++ w osobnym pliku źródłowym.
- Funkcję main testującą wszystkie zaimplementowane funkcjonalności.
- Mechanizmy alokacji dynamicznej, zarządzania pamięcią i zabezpieczenia przed błędnymi operacjami.
- Obsługę przeciążonych operatorów matematycznych dla macierzy.
- Dokumentację w formacie LaTeX oraz automatycznie generowaną dokumentację kodu przy pomocy Doxygen.
- Analizę wykorzystania narzędzi AI w procesie tworzenia projektu oraz wpływ AI na efektywność pracy.

Projekt ten pozwoli nie tylko na zdobycie praktycznych umiejętności programistycznych, ale również na pogłębienie wiedzy w zakresie tworzenia dokumentacji oraz efektywnej pracy zespołowej.

2. Analiza problemu

2.1. Zastosowania macierzy

Macierze są fundamentalnym narzędziem matematycznym używanym w wielu dziedzinach nauki i technologii. Przykładowe zastosowania obejmują:

- Rozwiązywanie układów równań liniowych w algebrze,
- Grafika komputerowa transformacje, przekształcenia 3D,
- Analiza danych metody PCA (Principal Component Analysis),
- Modelowanie systemów dynamicznych w fizyce i inżynierii,
- Sztuczna inteligencja obliczenia w sieciach neuronowych.

W naszym projekcie klasa matrix dostarczy zestaw narzędzi pozwalających na implementację wybranych operacji matematycznych i przekształceń. Zostanie także przetestowana jej wydajność i poprawność działania w środowisku C++.

2.2. Opis działania programu

Program realizowany w ramach projektu implementuje klasę matrix, która pozwala na dynamiczne zarządzanie macierzami oraz wykonywanie operacji matematycznych. Sposób działania programu można podzielić na następujące kroki:

- 1. Dynamiczne zaalokowanie pamięci dla macierzy $n \times n$.
- 2. Wypełnienie macierzy losowymi wartościami, wartościami przekątnymi, wierszami lub kolumnami zgodnie z wybranym algorytmem.
- 3. Wykonywanie operacji matematycznych, takich jak dodawanie, mnożenie czy transpozycja.
- 4. Zabezpieczenie programu przed błędnymi operacjami, np. próbą mnożenia macierzy o niezgodnych wymiarach.
- 5. Testowanie i wizualizacja wyników działania programu w konsoli lub poprzez zapis do pliku.

2.3. Przykład działania – mnożenie macierzy

Mnożenie macierzy odbywa się według następującego schematu: Dane są macierze:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 5 & 6 \\ 7 & 8 \end{bmatrix}.$$

Iloczyn macierzy $C = A \cdot B$ obliczamy według wzoru:

$$C(i,j) = \sum_{k=1}^{n} A(i,k) \cdot B(k,j).$$

Dla podanych macierzy obliczenia wyglądają następująco:

$$C(1,1) = 1 \cdot 5 + 2 \cdot 7 = 19$$
, $C(1,2) = 1 \cdot 6 + 2 \cdot 8 = 22$,

$$C(2,1) = 3 \cdot 5 + 4 \cdot 7 = 43$$
, $C(2,2) = 3 \cdot 6 + 4 \cdot 8 = 50$.

Wynikowa macierz C to:

$$C = \begin{bmatrix} 19 & 22 \\ 43 & 50 \end{bmatrix}.$$

2.4. Wykorzystanie narzędzi AI i systemu kontroli wersji Git

W projekcie stosowane są następujące narzędzia:

- GitHub Copilot: Narzędzie wspomagające pisanie kodu poprzez sugestie generowane przez sztuczną inteligencję. Copilot przyspiesza proces implementacji, ale wymaga uważnej weryfikacji wygenerowanego kodu.
- **Git**: System kontroli wersji umożliwiający efektywną współpracę w zespole. Git pozwala na śledzenie zmian w projekcie, pracę nad różnymi funkcjonalnościami w oddzielnych gałeziach oraz łatwe rozwiązywanie konfliktów kodu.

Oba narzędzia są kluczowe w projekcie, wspierając zarówno implementację kodu, jak i jego organizację w repozytorium.

3. Projektowanie

W projekcie implementacji klasy matrix wykorzystano następujące narzędzia:

3.1. Narzędzia programistyczne

- Język programowania i kompilator: Projekt został napisany w języku C++, a do kompilacji kodu wykorzystano narzędzie CMake, które umożliwia zarządzanie konfiguracją procesu budowania oraz integrację z bibliotekami zewnętrznymi.
- Google Test: W celu przetestowania poprawności implementacji metod klasy matrix użyto frameworka Google Test. Testy obejmują weryfikację operacji matematycznych (np. dodawanie, mnożenie) oraz transformacji macierzy (np. transpozycja).
- Doxygen: Do generowania dokumentacji kodu źródłowego wykorzystano narzędzie Doxygen, które pozwala na automatyczne tworzenie szczegółowego opisu funkcji, zmiennych i struktur projektu.

3.2. Kontrola wersji

Kod źródłowy projektu jest zarządzany za pomocą systemu kontroli wersji **Git**, a repozytorium znajduje się na platformie **GitHub** pod adresem: https://github.com/Me-Phew/square-matrix. Zastosowano standardowe praktyki zarządzania kodem, takie jak regularne commitowanie zmian i utrzymywanie głównej gałęzi w stanie gotowym do użycia.

3.3. Specyfikacja kompilatora

W projekcie wykorzystano następujące ustawienia kompilatora:

- Standard języka: C++17.
- Plik konfiguracyjny CMakeLists.txt definiuje właściwości kompilacji oraz linkowanie z biblioteką Google Test.

3.4. Sposób użycia narzędzi AI

W trakcie implementacji projektu wspierano się narzędziem **GitHub Copilot**, które oferowało sugestie dotyczące składni i implementacji funkcji. Narzędzie to było szczególnie pomocne w przyspieszeniu procesu tworzenia kodu oraz w poprawie czytelności. Szczegóły wykorzystania AI oraz analiza jego efektywności zostaną omówione w kolejnym rozdziale.

4. Implementacja

W tej sekcji przedstawiono szczegóły implementacji klasy matrix, omówiono najważniejsze fragmenty kodu oraz wyniki uzyskane w trakcie działania programu.

4.1. Opis implementacji

Klasa matrix została zaprojektowana z myślą o dynamicznym zarządzaniu pamięcią dla kwadratowych macierzy o wymiarach $n \times n$. Kluczowe elementy implementacji obejmują:

- Konstruktor i destruktor: Klasa wykorzystuje konstruktor do alokacji pamięci oraz destruktor do jej zwalniania, co zapobiega wyciekom pamięci.
- Operacje matematyczne: Klasa obsługuje dodawanie, mnożenie i transpozycję macierzy. Metody te są zaimplementowane w sposób uwzględniający zgodność wymiarów macierzy.
- Walidacja danych: Operacje na macierzach są zabezpieczone przed nieprawidłowymi operacjami, takimi jak próba mnożenia macierzy o różnych wymiarach.

4.2. Fragmenty kodu

Poniżej zaprezentowano najważniejsze fragmenty kodu, które ilustrują implementację wybranych funkcji:

4.2.1. Konstruktor klasy matrix

Konstruktor klasy odpowiada za dynamiczną alokację pamięci (Listing 1):

```
Matrix::Matrix(size_t n) : size(n) {
    data = new double*[size];
    for (size_t i = 0; i < size; ++i) {
        data[i] = new double[size]();
    }
}</pre>
```

Listing 1. Konstuktor klasy

4.2.2. Operacja mnożenia macierzy

Poniżej przedstawiono implementację funkcji realizującej mnożenie dwóch macierzy (Listing 2):

Listing 2. Implementacja funkcji operator

4.2.3. Transpozycja macierzy

Funkcja transponuje macierz, zamieniając wiersze z kolumnami (Listing 3):

```
Matrix Matrix::transpose() const {
    Matrix result(size);
    for (size_t i = 0; i < size; ++i) {
        for (size_t j = 0; j < size; ++j) {
            result.data[j][i] = data[i][j];
        }
    }
    return result;
}</pre>
```

Listing 3. Implementacja fukncji Transpose

4.3. GitHub Copilot

4.4. Trudności i ograniczenia w pracy z AI

W trakcie implementacji z użyciem Copilot napotkaliśmy zarówno zalety, jak i wyzwania związane z wykorzystaniem sztucznej inteligencji. Poniżej podsumowano kluczowe aspekty współpracy z Copilotem.

4.4.1. W czym AI sobie nie radziła?

Podczas pracy z Copilotem zauważyliśmy kilka problemów:

1. Nieprecyzyjne sugestie w bardziej złożonych algorytmach.

AI często proponowała błędne implementacje bardziej skomplikowanych funkcji, takich jak obliczanie wyznacznika macierzy czy mnożenie macierzy. Na przykład pierwotnie wygenerowany kod dla mnożenia macierzy nie uwzględniał sumowania elementów w odpowiednich iteracjach (Listing 4):

```
SquareMatrix multiply(const SquareMatrix &other) const {

if (size != other.size) {

throw std::invalid_argument("Matrix dimensions must

match");

}
SquareMatrix result(size);

for (int i = 0; i < size; ++i) {

for (int j = 0; j < size; ++j) {

result.matrix[i][j] = matrix[i][j] * other.

matrix[i][j]; // BLAD

}

return result;

}
```

Listing 4. Błędna implementacja mnożenia macierzy

W tym przypadku AI błędnie uznała, że mnożenie elementów w tej samej pozycji w wierszach i kolumnach wystarczy, zamiast zastosować klasyczny algorytm mnożenia macierzy.

Poprawna implementacja wymagała ręcznej ingerencji (Listing 5):

```
SquareMatrix multiply(const SquareMatrix &other) const {

if (size != other.size) {
```

```
throw std::invalid_argument("Matrix dimensions must
match");

}
SquareMatrix result(size);

for (int i = 0; i < size; ++i) {
    for (int j = 0; j < size; ++j) {
        result.matrix[i][j] = 0;
        for (int k = 0; k < size; ++k) {
            result.matrix[i][j] += matrix[i][k] * other
        .matrix[k][j];

}

number of the content of th
```

Listing 5. Poprawna implementacja mnożenia macierzy

2. Nieoptymalne zarządzanie pamięcią.

Copilot czasami sugerował wykorzystanie statycznych tablic zamiast dynamicznej alokacji pamięci, co ograniczało skalowalność programu. Ręczna refaktoryzacja była konieczna, aby zastosować elastyczną strukturę, taką jak std::vector.

4.4.2. Jakie błędy popełniała AI?

- Nieprawidłowa obsługa wyjątków: W wygenerowanym kodzie brakowało odpowiednich rzutów wyjątków w funkcjach, co prowadziło do nieprzewidzianego zachowania w sytuacjach brzegowych.
- Niejasne komentarze: AI generowała komentarze, które były zbyt ogólne i mało pomocne, np. // Add matrices, co wymagało ręcznej edycji.

4.4.3. W czym AI pomogła?

Mimo trudności, Copilot znacząco przyspieszył proces tworzenia kodu poprzez:

- Automatyzację prostych funkcji: AI dobrze radziła sobie z generowaniem podstawowych metod, takich jak akcesory (getElement i setElement) oraz funkcji wyświetlających macierz.
- Sugestie składniowe: W wielu przypadkach Copilot znacząco ułatwił tworzenie pętli i warunków dzięki precyzyjnym sugestiom składniowym.

Przykład wygenerowanej poprawnej funkcji wyświetlania macierzy (Listing 6):

```
void display() const {
    for (const auto &row : matrix) {
        for (const auto &element : row) {
            std::cout << element << " ";
        }
        std::cout << std::endl;
    }
}</pre>
```

Listing 6. Funkcja wyświetlająca macierz

4.5. Wnioski z pracy z Copilotem

Praca z AI, takim jak Copilot, była cennym doświadczeniem, które pokazało zarówno mocne, jak i słabe strony tego narzędzia. Sztuczna inteligencja okazała się bardzo przydatna przy generowaniu kodu dla prostych operacji oraz w sytuacjach, gdy kluczowa była znajomość składni języka C++. Jednak w przypadku bardziej złożonych algorytmów konieczne było ręczne wprowadzanie poprawek, a także samodzielne projektowanie struktury programu.

W kolejnych projektach warto korzystać z Copilota jako narzędzia wspomagającego, ale z zachowaniem krytycznego podejścia do wygenerowanego kodu.

4.6. Wyniki działania programu

Przeprowadzone testy jednostkowe w środowisku Google Test wykazały, że:

- Operacje matematyczne, takie jak dodawanie, mnożenie i transpozycja, zostały zaimplementowane poprawnie.
- Program prawidłowo obsługuje sytuacje wyjątkowe, np. próby mnożenia macierzy o różnych wymiarach.
- Algorytm efektywnie działa dla macierzy o wymiarach do 1000×1000 .

4.7. Podsumowanie

Implementacja klasy matrix została zrealizowana zgodnie z założeniami projektowymi. Dzięki zastosowaniu dynamicznej alokacji pamięci oraz obsłudze wyjątków, program jest elastyczny i odporny na nieprzewidziane błędy. Wyniki testów potwierdzają poprawność oraz wydajność zaimplementowanego algorytmu.

5. Wnioski

Realizacja projektu implementacji klasy matrix umożliwiła zgłębienie praktycznych aspektów programowania w języku C++. W ramach pracy osiągnięto następujące cele:

- Zaprojektowano i zaimplementowano klasę obsługującą operacje matematyczne na kwadratowych macierzach o wymiarach $n \times n$, z zachowaniem zasad dynamicznego zarządzania pamięcią.
- Opracowano efektywne metody realizujące operacje dodawania, mnożenia oraz transpozycji macierzy, z uwzględnieniem walidacji poprawności danych wejściowych.
- Przeprowadzono testy jednostkowe, które potwierdziły poprawność implementacji oraz wydajność algorytmów w różnych scenariuszach, w tym dla dużych macierzy.

5.1. Wnioski techniczne

- Znaczenie zarządzania pamięcią: Projekt ukazał kluczową rolę poprawnej alokacji i dealokacji pamięci w zapobieganiu wyciekom i problemom z wydajnością w programach o dużej złożoności.
- Obsługa wyjątków: Implementacja walidacji wejścia oraz mechanizmów obsługi wyjątków pozwoliła zwiększyć niezawodność programu.
- Optymalizacja algorytmów: Dla dużych macierzy (np. 1000 × 1000) istotne było zapewnienie efektywności obliczeniowej, co osiągnięto dzięki odpowiedniemu zagnieżdżeniu pętli i minimalizacji operacji pamięciowych.

5.2. Wnioski ogólne

Przeprowadzone prace nad projektem pozwoliły:

- Udoskonalić umiejętności programistyczne w zakresie języka C++ oraz posługiwania się narzędziami kontroli wersji (git).
- Zrozumieć praktyczne zastosowanie algorytmów matematycznych w rozwiązywaniu problemów inżynierskich.

• Zwiększyć świadomość na temat potencjału oraz ograniczeń narzędzi wspierających, takich jak GitHub Copilot, które przyspieszają proces tworzenia kodu, ale wymagają krytycznego podejścia i weryfikacji wygenerowanych wyników.

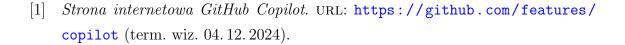
5.3. Potencjalne kierunki rozwoju

W przyszłości możliwe jest rozszerzenie projektu o:

- Implementację bardziej zaawansowanych operacji matematycznych, takich jak wyznacznik, rząd macierzy czy rozkład LU.
- Optymalizację algorytmów poprzez zastosowanie wielowątkowości, co mogłoby znacznie zwiększyć wydajność przy pracy z dużymi macierzami.
- Integrację z innymi projektami, np. wizualizacją danych macierzowych w interfejsie graficznym.

Podsumowując, projekt ten był wartościowym doświadczeniem edukacyjnym, łączącym teorię z praktyką, a uzyskane wyniki potwierdzają zarówno poprawność implementacji, jak i jej potencjał do dalszego rozwoju.

Bibliografia

$\sim$		
Snis	rysun	kow
Opis	· you · ·	11011

S	pis	tal	bel
_			

Spis listingów

1.	Konstuktor klasy	10
2.	Implementacja funkcji operator	11
3.	Implementacja fukncji Transpose	11
4.	Błędna implementacja mnożenia macierzy	12
5.	Poprawna implementacja mnożenia macierzy	12
6.	Funkcja wyświetlajaca macierz	14